

Music for the consumer

Music for the Consumer er en musikforestilling om en gruppe gademusikanter, der med forskellige lyde, klange og baggrunde går sammen om at skabe det optimale forbrugs-soundtrack til byens fortravlede og købestærke konsumere.

Music for the Consumer er et samarbejde mellem kunstkollektivet Samling og komponist Jeppe Zeeberg. Gademusikanter med broget musikalsk talent har i årevis fyldt gaderne i det indre København. De placerer sig på byens shoppinggader, foran butikker og de steder, hvor vi forbruger. Lokale oplever at generne fra gademusikanterne har vokset sig større og lokaludvalgene er gået i krig mod gademusikanterne. De skriver klagebreve, debatindlæg og politiet tilkaldes. Men hvem er gademusikanterne? Hvad er deres foretrukne genre, deres spilleliste, tilholdssted, hjemland, månedsløn, historie og deres håb? Formålet er at skabe en tankevækkende og humoristisk forestilling om de mennesker vi ofte ignorerer.

FORMÅL

En performer som en banan ved Storkepringvandet, mens en anden spiller ubehjælpomt på fløjte i flere timer i træk. En teenager er blevet smidt ud af sin skole og spiller ømt på rockguitar foran Rundetårn. En ældre herre spiller østeuropæiske landsklenodier på sin harmonika foran Netto.

Sammen deler de deres forskellige historier og skaber Music for the consumer, en samling af 6 sange, der inspireret af Brian Enos ambientmusik er designet til at skabe en atmosfærisk underlægningslyd til deres omgivelser, i dette tilfælde en verden af højhastighed og konsumerisme. Brian Eno tænkte musik som et element af et større miljø. Bundet til sengen efter en bilulykke, fik Eno besøg af en ven, der afspillede musik på en pladespiller ved så lav lydstyrke, at musikken smeltede sammen med alle de andre lyde i rummet og skabte det perfekte soundscape. De 6 gademusikanter skal på samme måde skabe musik, der sammenfletter sig med det omgivende lydunivers. Musikken skal være lige så usynlig, som de lokale ønsker gademusikanternes tilstedeværelse i det offentlige byrum. En perfekt diskret musik skal udligne kontrasten mellem de købestærke konsumere og de netværksløse, arbejdsløse og statsløse musikanter. Og vigtigst af alt: Vi kan som forbrugere atter føle os godt tilpas i vores købelyst, og uforstyrret lade os forføre af de perfekte universer som butikkernes udstillingsvinduer forsøger at få os til at tro, vi er en del af.

OM FORM

Samlings praksis har udviklet sig i en retning, hvor vi særligt interesserer os for at undersøge hvordan et dokumentarisk indhold kan forløses og forstærkes gennem publikumsinddragende iscenesættelse. Formålet med forestillingen Music for the Consumer er netop at skabe et rum, hvori indsamlet dokumentarisk materiale kan flette sig sammen med en intim, sanselig og lydlig installatorisk oplevelse. Det fortællende indhold genereres af mennesker, der lever af at spille musik i byens rum. Music for the Consumer kan beskrives som et musikalsk eksperiment, hvor et antal gademusikanter indviljer i at bidrage med hver deres særegne instrument og tradition til kompositionen af et fælles værk under ledelse af en komponist, der vil forsøge at følge Muzak-traditionens dogmer til perfektion.

Det færdige værk vil fremstå som et obskurt show - en underholdende forstyrrelse i et ellers uafbrugt forbrugsflow, der leger med forbrugers forventning til den perfekte købsoplevelse. Forestillingen skal på subtil vis gøre os opmærksomme på de historier, arbejdsforhold, arbejdsstrømme og forbrugshierarkier, som vi alle er en del af, men som vi kun berører overfladisk til daglig. Vi inviterer baggrundsmusikken op på scenen og gør den til forgrunden for en lytteoplevelse, som på en ironisk og humoristisk måde peger på publikums egen placering i verdens forbrugshierarki.

FORLØB

Publikum mødes midt på den pulserende handelsgade, Strøget. Her får publikum høretelefoner på. Sammen går vi gennem Strøget. På ruten er indlagt 6 stop foran 6 placerede gademusikanter. Undervejs lytter vi til et binauralt lydspor, der blander gadens lyd med en forælderstemme, som guider publikum ned gennem strøget, mens en livshistorie udrulles. Vi stopper ved første performer uden at vide, at historie og performer er én og samme. En melodi, fra gademusikantens eget repertoire spilles af performeren og vandringeren fortsætter. Performeren går med publikum og efter 6 små performances når publikum og de 6 performere frem til Teater Får302, der ligger geografisk med strøget som nabo. Fra Teater Får302s scene læser de 6 gademusikanter på skift et udvalg af vrede borgers støjklager op

for publikum, hvorefter en transformation finder sted. Gademusikanterne skifter tøj til et moderigtigt outfit, rummet omformes til at mime et tablaeu a la en dyr Hermès-vindues-udsmykning og en koncert starter som på ingen måde minder om de strøg-optrædener publikum lige har været vidne til. Denne gang er det den perfekt polerede, easy-listening muzak-version af gademusikanternes melodier, vi hører.

MUSIKKEN

Muzak er funktional baggrundsmusik, udviklet af The Muzak Corporation (grundlagt 1934). Det betegnes også som "elevatormusik". Formålet med genren var at skabe manipulerende, stimulerende lyd miljøer, der skulle virke fremmede på fx arbejdsevnen og købelysten uden at tiltrække sig opmærksomhed. I 1950'erne blev det gradvist offentligt kendt, at The Muzak Corporation brugte musik til at manipulere adfærd og musikken blev anklaget for at kunne hjernevaske lytteren. Melodier fra populærmusikken danner baggrund for muzakarrangementerne, der oprindeligt blev udført efter bl.a. følgende hovedprincipper: ingen brug af vokale stemmer, instrumentale soli, bratte temposkift, modulationer eller dynamiske udsving i øvrigt. De høje og dybe tonefrekvenser er fjernet, og overgangene mellem de korte numre (2-3 min) skal være glidende. Muzakken tilpasses til brug på fabrikker, kontorer, i forretninger, restauranter og offentlige rum. I Danmark er Bent Fabricius-Bjerre kendt som manden, der bragte muzakken til landet.

FORMIDLING

Tanken er, at værket efterfølgende både kan høres som et selvstændigt album, men også som en podcast uafhængig af forestillingen.

STEMMERNE

Projektets stemmer er virkelige mennesker og dermed ikke-professionelle aktører. Alle stemmer kommer fra personer, der lever af at spille musik i byens gadebillede. Fortællingerne er baseret på interviews, der kun omhandler musik. Alle deltagere er blevet spurgt om samme spørgsmål og samtalen har kun kredset sig om musik, som en slags universel forståelsesramme og sprog. Det er op til gæsterne selv hvad de tager med sig fra koncerten og hvordan de knytter oplevelsen og fortællingerne sammen.

DEN ISCENESATTE VIRKELIGHED

En intention med projektet er at reflektere over forholdet mellem fiktion og virkelighed. Hvordan kan man tage oplevelser og stemmer fra virkeligheden og bringe dem ind i et teatralisk univers uden at man udleverer eller ændrer betydningen af fortællingerne? Forproduceret lyd kan noget magisk. Man har muligheden for at hjælpe dokumentariske fortællinger på vej fra mennesker på kanten af samfundet, som sjældent har muligheden for at kommunikere direkte til et teaterpublikum. Historierne får en særlig tyngde og tekstur, fordi de netop *ikke* fortælles gennem en professionel skuespiller.

Vi er interesseret i at projektets musiker skal møde gademusikanterne - og sammen skabe ny musik. Der ligger et interessant potentiale i at lade det vi anser som højkultur (teater, jazz, lydkunst) møde gadens lyd. Den afsluttende koncert der på overfladen fremstår som en behagelig og diskret lydkulisser, fremkalder forhåbentligt helt andre følelser hos publikum ved at pege på de absurde kontraster og magtpositioner mellem de privilegerede superforbrugere og den mindre privilegerede omgivende verden, som truer med at ødelægge den gode stemning til forbrugsfesten. Vil vi i virkeligheden bare helst forbruge videre i fred, eller har vi brug for en mand med en ustemt panfløjte, til at vække os fra vandvidet?

RUM

Forestillingens primære bagtæppe udgøres af byen, som bliver den bærende scenografi for forestillingen. Det er byens puls, mellemrummene, pladserne, de snævre gader og de pludselige hændelser og møder, der sker mellem mennesker, som udgør scenografien.

Den afsluttende koncert på Får 302 vil indeholde et overraskende scenografisk element, som vil være tilpasset og afmålt. Projektet vil på denne måde forsøge at leve op til målsætninger om bæredygtighed i forhold til miljø, evt. låne de scenografiske elementer og primært gøre brug af eksisterende rammer. Vi vil bestræbe os på at materialer og rekvisitter, som vi anskaffer os i forbindelse med forestillingen genbruges efterfølgende, Vi vil ydermere forsøge at have en social og økonomisk bæredygtig tilgang, hvor folk med i forvejen trænge kår tilbydes et større honorar.